

4.8. Fra barn til voksen: Skildpaddedansen

Når en pige fik sin første menstruation og når det besluttedes, at en dreng var gammel nok, måtte de gennemgå en række ritualer for at træde ind i de voksnes rækker. En pige måtte blandt andet sidde med benene bøjet under sig i tre dage, kun afbrudt af svømmeture om morgenen. En dreng måtte danse en hel nat igennem og fik så sine artatoveringer på ryggen og brystet. Under disse ceremonier må pigens eller drengens navn ikke nævnes, og de siges at være aka-op; det betyder især, at de ikke må spise den pågældende lokalgruppes foretrukne kødret, dvs. skildpadde (for kystbeboere) eller svin (for junglebeboere). Rækken af ritualer kulminerer i en fest, der markerer ophævelsen af dette madtabu. Det følgende er Radcliffe-Browns beskrivelse af denne del af ritualerne, som den former sig for en ung mands vedkommende. I skildpaddedansen er de dansendes bevægelser tydeligvis en efterligning af skildpaddens.

Når de ældre mænd beslutter, at tiden er inde til at fritage en dreng, der har afholdt sig fra skildpadde, for dette forbud, foranstaltes der en skildpadde-jagt; den bliver ved, indtil der er fanget et passende antal skildpadder af god kvalitet. De bedste af dem vælges ud, slagtes og koges. Den unge mand anbringes siddende i en hytte, enten hans forældres eller én som en ven har stillet til rådighed for ham eller én der er bygget til lejligheden. Alle hans prydelser fjernes. (I en piges tilfælde beholdes et bælte af *Pandanus*-blade). Han sidder på blade af *Hibiscus tiliaceus* eller, hvis de ikke kan skaffes, *Myristica longifolia*, og et bundt af samme slags blade anbringes under hans foldede arme så at de dækker maven, mens endnu et bundt anbringes bag ryggen, hvor der er sørget for noget, han kan læne sig mod. Han må sidde stille med armene foldet og benene strakt ud foran sig, og storetæerne må have fat i hinanden. Han sidder med ansigtet mod det åbne hav, og et bål er anbragt i nærheden af ham, i reglen lige ud for hans fødder.

Der vælges en mand til at forestå ceremonien. Det kan være en af de ældre mænd i det lille samfund, den unge mand tilhører, eller en fornem besøgende, hvis en sådan er til stede i lejren på det pågældende tidspunkt. Denne mand udvælger noget af kødet og fedtet af den kogt skildpadde og anbringer det på en træ tallerken. Han går hen til den unge mand, og venner og slægtninge samler sig rundt om dem. Han tager noget af fedtet og gnider det først over læberne og så over hele kroppen på den unge mand, mens dennes kvindelige familiemedlemmer sidder ved siden af og græder højlydt. Når den unge mands krop er omhyggelig dækket med fedt, tager den mand, der udfører ceremonien, noget brændt jernilte, den slags der bruges til at lave rød maling, og indgnider hele den unge mands krop undtagen håret på hovedet

med det. Derpå tager han et stykke skildpaddefedt og putter det i munden på den unge mand, og sådan mader han ham med nogle få mundfulde, som den unge mand spiser i tavshed. På dette punkt genoptages familiemedlemmernes gråd med fornyet styrke og ebber så gradvis ud. Efter at have madet den unge mand, går manden over til at massere ham. Han står først bag ham med hænderne på hans skuldre og trykker med hele sin vægt ned på dem. Så tager han et solidt greb i flæsket på begge sider af den unge mands mave og ryster den op og ned, som om han ryster måltidet på plads. Derpå masseres armene, og håndled og knoer bøjes med magt for at få leddene til at sige knæk. Benene masseres på tilsvarende måde, enten med hænderne eller med fødderne - i det sidstnævnte tilfælde sådan, at den der gør det står på den unge mands strakte ben og ruller musklerne under sine fødder. Med hånden bøjes tåleddene tilbage med magt for så vidt muligt at få dem til at sige knæk. En blanding af ler (*odu*) og vand står parat i en træ-tallerken. Den optrædende dypper sine hænder deri og overstænker den unge mands krop med det fra hovedet til fødderne, enten ved at klappe i hænderne tæt op ad den unge mand eller ved kast med hænderne så leret strinter af fingrene. Under alle disse foranstaltninger sidder den unge mand passiv og tavs.

Hermed er første del af ceremonien tilendebragt. Madbakken med skildpaddekød og fedt, skåret i små stykker, anbringes ved siden af den unge mand, og han får udleveret en kødpind af *Hibiscus tiliaceus*; han må nemlig ikke røre ved kødet med fingrene. Han må sidde i samme stilling med benene strakt og armene foldet og omgivet af *Hibiscus*-blade. Når han skal spise, har han lov at få den ene arm fri, og når han får krampe i benene må han bøje dem op under sig. Han må ikke ligge ned og ej heller tale eller sove i 48 timer. I løbet af denne periode må han ikke spise andet end skildpadde og ikke drikke andet end vand. Den mand, der forestår ceremonien, sidder bag ham og giver ham instrukser om hvilke slags mad han må spise og hvilke han ikke må spise efter ceremonien. Nogle af mændene og kvinderne påtager sig efter tur at sidde hos den unge mand og holde øje med om han behøver noget og tale eller synge for at holde ham vågen.

Om morgenen den tredje dag fremstilles der et bælte og et halsbånd af stykker af den slyngplante, der kaldes *terkobitobalo*, dvs. „tusindbens-slyngplante“ (*Pothos scandens*), og disse anbringes om den unge mands liv og hals. Denne dag får han lov at sove. Enten samme dag eller tidligt næste morgen får han et bad i havet for at komme af med noget af den røde maling og leret, og så pyntes han med rød maling fremstillet af rød okker og skildpaddefedt og med hvidt ler (*tol-odu*). Den røde maling påføres i striber over hele kroppen, og hans ører oversmøres med

den. Det hvide ler påføres i et zigzagmonster som senere skal beskrives, således at linjer med hvidt ler skifter med linjer af rød maling. Denne dekoration udføres af kvindelige familiemedlemmer.

Tidligt om morgenen den fjerde dag, ikke længe efter daggry, er hele landsbyen i bevægelse. En af de ældre mænd stiller sig ved trommebrættet, der bruges til at slå takten, når der danses, og kvinderne sætter sig i nærheden. Den unge mand kommer ud fra sin hytte og står midt på dansepladsen, og fem eller seks mænd står rundt om ham i kreds, alle med ansigtet mod den unge mand. Alle mændene, også den unge mand, holder i hver hånd et bundt kviste af *Hibiscus tiliaceus* eller, hvis det ikke kan skaffes, af *Myristica longifolia*. Manden ved trommebrættet synger en sang og slår som sædvanligt takt dertil med foden på trommebrættet, og ved omkvædet falder kvinderne ind og slår takt med flad hånd på deres lår. Sangen kan have et hvilket som helst emne, og sangeren vælger den fra sit eget repertoire. En sang der har med skildpaddejagt at gøre foretrakkes. Under den første sang står danserne i deres opstilling på dansepladsen og løfter med korte mellemrum deres bladbundter i vejret og sænker dem igen, så at de rører knæene. Derpå begynder sangeren på en ny sang, eller han gentager den første, og når sangen er til ende begynder den unge mand og hans ledsagere deres dans. Hver danser bøjer sig fremad i hofteleddene så hans ryg er næsten vandret. Han fører hænderne op til nakken, således at de to bundter blade, han har i hænderne, hviler mod ryggen. Med bøjede knæ hopper han fra jorden med begge fødder i takt til trommebrættets rytme, som når op på ca. 144 slag i minuttet. Efter hvert ottende hop eller så fører danseren hænderne fremad, nedad og bagud i en kraftig, fejende bevægelse med bladbundterne, der slæber mod jorden på begge sider af fødderne, og fører så bundterne tilbage til udgangsstillingen. De danser på denne måde i 15–30 sekunder og standser så op for at hvile sig. Dansen gentages mange gange, indtil den unge mand ikke kan mere. Eftersom dansen er overordentlig trættende varer det ikke længe.

Derefter vender den unge mand tilbage til sin hytte og indtager sin tidligere stilling. Han har nu lov til at tale med sine venner, hvis han vil, og han har lov at sove. Han må beholde bundterne af *Hibiscus*-blade og halsbåndet og bæltet af *Pothos*-blade. Somme tider gentages dansen om eftermiddagen. Under alle omstændigheder gentages den hver af de to følgende dage, og derefter genoptager den unge mand sit normale liv. I en uge eller to må han ikke røre bue og pil. *Pothos*-bladene bæres indtil de visner og kasseres så. Malingen på kroppen slides af og

fornys ikke, men hans ører holdes malede med rød maling. I nogle uger tænkes den unge mand at være i en unormal tilstand, og hans venner holder omhyggeligt øje med ham.